

Midnattsropet

Nr 3 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Den kristne och värn- plikten

● Se sidorna
3, 10—11 och 12—13

Åter ropade Jesus med hög
röst och gav upp andan.
Och se, då rämnade förlåten
i templet i två stycken,
uppifrån och ända ned.

Matt. 27:50—51

fritt inträde

Gud letar efter dej. Utan hänsyn till din nationalitet, hudfärg, politiska färg, ålder eller karaktär. Han söker din invärtes människa, din själ, ditt samvete, din vilja. Han kommer på olika sätt för att berätta att han lät sin egen son ta straffet för all din samlade skuld. Du behöver inte ängslas över straffet längre — du är fri. Ingen åklagarmyndighet kan ta upp målet mot dej — Jesu lidande, död och uppståndelse garanterar din fullständiga frihet.

Det började med judendomen. I dess tempel hängde en ridå som symboliserade synden som en mur mellan människan och en helig Gud. Det var judarnas religion. Den övriga världen var utanför. Men så kom Kristus! Och när han dog under straffet för alla världens synder, i historien och i framtiden, brast ridån uppifrån och ända ned. Judendomen blir kristendom. Alla människor blir jämlika och får, med Kristus

i täten, fritt inträde till gemenskapen med Gud — vår skapare.

Endast genom att ta vara på detta fantastiska meddelande — evangelium — kan du bli räddad undan ondskans makt och fruktansvärda öde. Och endast genom att **bekänna** att du mottagit och tror Kristus i vattendopet — graven mellan det nya och det gamla — bevaras du i gemenskapen med Fadern och de troendes församling.

Det blir ett nytt liv med en ständig strid mellan det goda inom dej och ondskan omkring dej. Den kampen kommer ingen kristen undan. Men om Kristus får bli Herre i ditt liv kommer du att upptäcka att han också strider med och för dej genom den helige Ande - den Ande som dag och natt påminner oss om slutfrälsningen från jorden.

Lasse Andersson

aktuell kommentar

Brutalitet och främlingsskap

Att vägra vapen är visserligen ingen världslösning, men det är heller inget uttryck för vare sig resignation eller spekulat. Att vägra dra med är dock det enda alternativ som återstår, när evangeliets anda och en allt brutalare värld gjort konflikten olöslig och uppenbarat främlingsskapet i hela dess vidd.

■ Sverige håller på att minska av på rustningstakten, men detta faktum till trots ser det ändå ut som om framtiden för fredsvännerna utan vapen blir allt kärvare. Så länge fredsrörelsen opererade ute i periferien, tilläts den existera som ett kuriöst uttryck för medborgerlig frihet, men när frukten av reformsamhällets stolta proklamationer nu visar sig hos den unga generationen, är det förvånansvärt hur snabbt marginalerna för toleransen krymper.

Vare sig nu vinden för vår del blåser för eller mot, måste den som blivit evangelium hörbar likväl ta alla konsekvenser av sin tro och vägra dra med. Det är självklart att detta inte är någon lösning på våldets problem i världen, men det som föranlett ett så för omgivningen drastiskt steg har ingenting med världsproblemens lösande att göra, men är heller inget uttryck för vare sig resignation eller spekulat. Att vägra dra med är dock det enda alternativ som återstår, när evangeliets anda och en allt brutalare värld gjort konflikten olöslig och uppenbarat främlingsskapet i hela dess vidd.

Så länge destruktiviteten var

begränsad till tid, rum och omfattning stod det inte alltigenom klart vad våldets princip var i sitt djupaste väsen. I och med den tekniska fulländningen och människans moraliska degeneration finns dock inte längre några skäl till att hävda en princip som i förlängningen av sin omedelbara tillämpning bär på möjligheterna till ett totalt globalt inferno. Inför krigets namnlösa lidande faller alla argument till jorden och förlorar sin kraft, därför att ingenting kan rättfärdiga ett anslag mot livet självt.

Mänsklighetens situation är fruktansvärd, ty ingen möjlighet finns att bryta sig ur kretsgången av ständigt ökande våld, och man har därför tvingats in i en skenvärld av förljugenhet och falsk heroism för att kunna uppehålla sin värld. Därför kräver inte heller vi någon förståelse för vårt handlande och begär inte någon särskild behandling. Här uppenbaras enbart, att evangelium aldrig kan förenas med mänsklighetens strävan utanför Guds vilja, och för oss återstår då endast att acceptera de omständigheter vårt främlingsskap här i tiden kommer att föra oss in i. ■

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35, BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

Arne Imsen:

Församlingens frälsning

Vad många kristna behöver vara med om, är en andra väckelse, ett andra uppvaknande, ty de har slumrat in, sjunkit ned i ljumhet, jargong och död rutin. Detta om-döme gäller inte alla kristna, men tendensen är tydlig och kan spåras överallt. Ett andra uppvaknande, en andra väckelse, en andra omvändelse måste därför till för att reparera skadorna.

Detta budskap kan uppfattas som negativt, men är det icke. Det gäller nämligen frälsning ifrån, att överge alla hinder för att hålla sig till Kristus.

Församlingen måste frälsas från självförgudning, idol- och personkult.

Detta tillhör världen och måste överges, om församlingens Kristustillbedjan skall bli sann och äkta. Alla utstuderade försök att lansera en religiös "popkultur" och skaffa sig fans i väckelsens utkanter måste näpsas i tid. Ty de små rävorna växer snart upp och skövlar så småningom lustgården. Vi har fått förtroendet att tjäna i men absolut inte på evangelium. Församlingens enda berömmelse är korset, där all mänsklig fåfänga och stolthet placerats för tid och evighet och sannerligen inte bör tillåtas återuppträda i församlingen i religiös förklädnad utan bekämpas med det tveeggade svärdet...

Församlingen måste frälsas från den intellektuellt upplysta människans många försök att ge sin bibelkritik "vetenskaplig" nimbus. Den måste tillbakavisas med överbevisning i *Ande och kraft*. Intellektualismens alla bålverk har sin yttersta förklaring i den fallna människans förmörkade förstånd och benägenhet att ständigt, i allt det som gäller hennes fall, upprättelse och frälsning, träta med Guds ord och i sin gränslösa dårskap söka underminera dess auktoritet. Församlingen måste befrias från den vanmakt, denna "teologiska" förnekelse fört henne in uti och på nytt frimodigt proklamera, demonstrera och praktisera Ordet med trons avväpnande och över all mänsklig visdom höjda enfald. Förnuftstron är dödande för andelivet, som kan leva och utvecklas endast där uppenbarelsetron är verksam.

Församlingen måste frälsas från materialism. Materialismen är en upplösande och nedbrytande kraft. Den fördärvar tros livet och gör människan otroligt dum och ointelligent. Den helige Ande åter, ger klarsyn och lär oss på rätt sätt taxera och umgås med de materiella ting. Materialismen förslavar sina offer och gör dem till Mamons trälar. Den helige Ande däremot, frigör från dessa förödmjukande ok och gör människan till segervinnare och herre.

Men var går gränsen mellan rätt bruk och missbruk? Allt, som får makt över en kristen, är synd och måste överges, om slutlig frälsning skall vinnas! I en väckelse, sänd av Gud, kommer alla flyttade eller uttraderade rågångar mellan Guds folk och världen att återställas och markeras med sina gamla kännemärken.

En väckelse betyder död för både-och religion men också radikal förnyelse för antingen-eller religionen. Det blir kristallklart antingen Gud eller Mamon, Kristus eller Beliar och Guds rike eller världen. Då Ordet får herraväldet och trons lydnad blivit upprättad, blir församlingen ett Guds tempel och inte ett avgudatempel.

ORDET DRAR UPP SKARPA GRÄNSER! Människor får verkligen veta, på vilket territorium de rör sig, på trons eller otrons område.

Då materialismen smugit sig in i människans väsen, blir hon falsk och skrymtaktig, och hon inbillar sig, att girigheten är en dygd, som kvalificerar henne för framstående platser i Guds verk. Hon vill helt enkelt med sin hörntofsreligion köpa sig ära och makt i Guds rike. I stället för att lyda Gud och låta honom få totalt herravälde, så ger hon honom något av sina medel, något av sin tid, något av sin kraft. Gud vill få sitt säte i vårt livs centrum, och då får han också grepp om allt det andra.

Materialismen har en snärjande filosofi, såsom varje drift har sin, och denna låter behaglig och intelligent för den oandliga människan. Materialismen ger en "tolerant" syn på nöjeslivet, en "upplyst" syn på kulturlivet, överhuvudtaget en ny syn på samhällsliv och -engagemang. Istället för avståndstagande till nöjeslivet blir det ett finurligt bejakande — icke oförbehållsamt, men ett halvjärtat.

Antingen är man världens vän och Guds fiende eller Guds vän och världens fiende. Det är icke uteslutande fråga om vad vi äger här utan vad vi har begär till. "Älsken icke icke världen och de ting som äro i världen."

Ditt liv är en predikan

Utvandrarna. Inte Vilhelm Mobergs, men den kristenhet som är på väg ut ur världen. De som fått ljuset, uppenbarelsen, blivit uppräckta ur världens kramper, blivit medvetandegjorda.

Med andra ord: jordens frälsta skara.

Denna medvetandegjorda skara människor har fått livlinan och kan fatta Gud vid handen varje dag.

Man är därmed inte bärgad i förskott till himlen; det finns många vägar att avfalla från Guds plan och starta egna himlaprojekt. Eller att leva ett skuggliv. Dessa frälsta människor är kallade till att vara Guds vittnen i världen. Smusslar man med denna klara order, smusslar man också med sin egen frälsning. Men nog är det så att en frälst men icke andedöpt kristen, oftast inte har kraft att vara Guds vittne. Därför talar Gud om andedöpet, som skall giva människorna gudomlig kraft att vara Guds förespråkare. Det är en order från Gud att var och en skall söka sig fram till andedöpet, att ingen skall stå utanför denna Guds välsignade gåva till alla människor.

Att vara Guds vittne i världen är att leva ett sådant liv att omvärlden klart märker att detta är något utöver det vardagliga. Att det finns det som är långt förmer än den värld vi ser och hör. Om den frälsta människan lever i likartade yttre former som den ofrälsta och nöjer sig med att besöka en kyrka med jämna mellanrum, då är det inte mycket som skiljer henne från världen, det väsentliga fattas: öppet avståndstagande från världens vägar. Att leva så, det är att leva av världen, och man är då också förmodligen rätt tacksam över denna världens goda, ja, förmodligen i så hög grad, att skulle det verkligen bli allvar, skulle domen falla över människorna 1973, skulle Jesus komma åter på skyarna, lika plötsligt som tjuven om natten, och skulle Jesus då viska ömt: kom mina älskade barn, er smälek är gången, ni skall lyftas upp ur världens gyttor, hem till mig; då skulle många, alltför många av världens levande kristna blygas att titta upp, de skulle inte ha kraft att resa sig ur världens armar, de skulle inte ens våga höja blicken och betrakta förlossningens Fader.

Du kristne människa, ditt liv är en predikan, dina ord skall vara balsam för fjättrade.

Att din tunga bekänner en sak, när du inte lever efter den bebyggelsen, det kommer att vara till förförelse för många.

Ditt liv är en predikan.

Vad predikar du?

Hur får då var och en kraft att vara ett ljus för de människor som kommer i ens väg? Jo, genom att ha ett rent sinne, som föder rent liv.

Har du emellertid ett enda fack i hjärtat där Gud är utestängd, och som du med hela din samlade kraft värnar om och inte vill mista, så är ditt sinne inpyrt av orenhet, och du själv en smusslare.

I och med detta hemligstämplade område är du fjättrad till världen: och det är alltför troligt att om du ställdes på prov, i morgon, skulle du inte bestå det. Du skulle inte orka kasta av dig världens vållust, innefattat i ditt hjärtas hemligstämplade dokument. Du är en smusselkristen.

Hur många kristna lever inte som smusslare, var och en med sitt hemligstämplade material?

Det kan man också märka i deras utstrålning och livsföring och handlingar. Man kan ofta fråga sig vad dessa smusslare predikar?

Den gyllene medelvägen?

Den gyllene medelvägen finns inte i Guds rike.

Gud fordrar ditt överlåtande, ditt fulla överlåtande av sig själv.

Då blir du helt och fullt sanktionerad av Gud och då blir du det sanna ljuset, som strålar av den goda kraften.

Kraften kommer av renhet, och renheten är inget som du kämpar dig fram till själv. Men däremot kan du få Guds hjälp. Men det fordras att du vill bli ren.

Av renheten kommer kraften; den kraft som Gud vill skall få världen att skälva. Guds kraft.

Den rena kraften, den goda kraften, som får världen att häpna och andar att våndas.

Ditt liv är en predikan.

Vad predikar du?

Bjb

Ökengen

Nu hade otron verkligen fått chansen, för av tolv spejare var tio helt enade, sammansvetsade i sin övertygelse om att det aldrig skulle gå att inta landet. Menigheten var väl bearbetad av den anden, ty efter en natt i gråt och självmedömkan mäktade man förvisso inte lyssna till trons ord.

Var hade då den Gud tagit vägen som man sjöng så underbart om på andra sidan Röda havet och som öppnade källorna i öknen, den Gud som klöv klipporna så att vatten flödade, han som lät manna falla i öknen och dukade upp för hela menigheten mitt i öknen.

Var hade den Gud tagit vägen som delade havet så det stod där som en vägg; han som tog itu med deras fiender egyptierna?

Vad ser vi för någonting? Ser vi menigheten som en samling gräshoppor, ynkryggar, orkeslösa och misslyckade existenser? *Varför ledde Gud oss ut?* Var det för att förgöra oss i öknen? Visst inte, Gud har sett ut en bättre plats åt oss och där vill han uppenbara sin suveräna härlighet. Guds plan med sitt folk är att föra dem in i landet.

Den ena gången klagade Israel över att de inte hade något att äta, den andra över vad de upplevde av prövningar. De klagade över öknen heta, besvärigheter och motgångar, över framförliggande svårigheter som de aldrig hade upplevt. Problem som låg framför, och som man inte visste något om, dem tog man hela tiden ut i förskott. Istället för att uppleva Gud i nuet så upplevde man morgondagens problem i nuet. Istället för att uppleva Guds härlighet i nuet, så upplevde man morgondagens fiender i nuet.

Man får inte kraft *idag* för att möta morgondagens fiender. Det är först när man är på valplatsen där kampen skall utkämpas som kraften kommer. Vi har inget vi kan lagra. Församlingen har inte blivit lovad kraft för att möta morgondagens behov. Det heter: *Idag hjälper Herren!*

Väl förberedda för det stora nederlaget lyssnade man girigt, nyfiket och spant till budskapet från de tio spejare som visserligen hade sett Guds härlighet i landet, men icke haft tro för att inta en fotsbredd av det. Sällan hade någon menighet med en sådan

Otron åstadkommer förvirring, slitningar och spänningar och döljer sig ofta bakom fromt prat om medkänsla och medmänsklighet. Otron kan fälla floder av tårar men vill aldrig gå Guds väg. Den kalkylerar med fakta, berättar om människornas svaghet, våra små förutsättningar att göra Guds vilja. Ständigt ser den Guds stora under men kan aldrig lära av dem. Otron ger sken av att vara medmänsklig och human, att ha omsorg om människorna. Men i stället för att göra löfteslandet gripbart och levande vill den vända blickarna tillbaka och tala ständigt smädande ord om Gud och hans verk.

ovationsartade hänförelse tagit emot ett sådant budskap som det de tio spejarna framförde, ty det budskapet låg i nivå med det de bar i sitt inre, och den dagen någon uttalade vad som bodde där, bröt fördämningarna loss och det visade sig att det var en flod av otro.

TRONS ÄNDÅ

Kaleb försökte stilla folket, han sade ett ord som höll på att kosta honom livet: *"Låt oss ändå draga ditupp och intaga det, ty förvisso skola vi bli det övermäktiga."* 4 Mos. 13:31.

Det finns ett trons *ändå* ... Det är sant vad de i sin otro säger. Deras prognoser, kalkyler och deras argument är fullständigt riktiga. Men låt oss *ändå* inta landet. Låt oss *ändå* gå. Vi har inte gett oss ut på egen hand för att slå oss fram eller för att få våra namn i kyrkohistorien, bli kända och observerade.

600 000 män ropade i protest mot den avancerade dårskap som Josua och Kaleb representerade. De som vill förföra och förleda menigheten bör förpassas ur tillvaron, menade man.

Josua och Kaleb skilde sig från de andra tio, inte genom sina ord eller sina personligheter. Det står att de hade en annan ande. Det är där hela problemet ligger. Det är nämligen en andefråga. Duka upp ar-

erationen

Predikan av Arne Imsen

Forts, fr. föreg. nr

gumenten, det kan se riktigt ut, men ändå vara fullständigt fel. Det är inte fråga om vad argumenten säger, vad de representerar av saklig riktighet, det är frågan om vilken ande som driver fram dem.

Josua och Kaleb hade trons ande. Detta trons ändå som inte utesluter fakta, men som icke heller uteslämnar något fakta. *Att Gud är med!*

TILL INTET GAGN

Vilka var det som protesterade mest? Förutom de tio spejarna var det de nyss andedöpta hövdingarna. De var sjuttio till antalet och de hade upplevt att Gud hade tagit av den ande som var över Mose och gett dem för att de skulle vara med och bära. — De bar till krisen, till prövningen. Då störtade alltsammans och man sa: "Vem skall ta hand om våra barn och våra hustrur? Hur skall det gå?" Men Herren slog dem. Han sa: "Jag skall ta hand om era barn, men ni själva skall inte komma ditin."

Man hade haft mönstring och skrivit in hela menigheten och kommit fram till en siffra på mer än 600 000 män. In i matriklarna skrevs endast de som var över tjugo år. Av dem som stod i mantalsregistret var det endast *två* som kom in i landet. Alla övriga stod där med sina namn, de hade fått löften, de hade sett Guds härlighet, men det blev dem till intet gagn.

Gud räknar inte med de uppförda, de som har mönstrats och skrivits in i rullorna. Rätt vad det är så visar det sig att Gud har ett folk i beredskap som han tar fram nästan ur intet. Av 600 000 skulle två komma in i landet, de andra skulle få sina gravar i öknen. För dem blev de ord de hörde till intet gagn. De hade sina skäl och sina argument staplade på varandra. Men de nedgjordes i öknen, därför att de saknade trons ande. När skriften skall kartlägga deras andliga situation heter det: "*de hade ett ont otroshjärta.*" Bakom attityder, ord och åthävor låg det ett ont otroshjärta. De gick ut från Egypten, de hade sett Guds gärningar på tio sätt, men de kom aldrig in i landet.

Det finns all anledning att ställa frågan på samma sätt som Jesus gjorde: Männe Människosonen skall finna tro när han kommer tillbaka till jorden? Han

kommer att finna mantalsskrivna kristna bekännare; kyrkor, verksamhet och mission, men han frågar inte efter detta. Han frågar: "Skall jag finna tro?". Kanske det mitt i alltsammans visar sig att det döljer sig ett ont otroshjärta bakom engagemanget.

FRÅN MISSMOD TILL ÖVERMOD

Mose kröp ner inför Guds ansikte och grät. Vilket ansvar att leda människor ut. Vilket ansvar att veta att vi skall ställas till räkenskap för människorna. När folket ville stena trons förespråkare, då kom Guds härlighet och Guds eld. Gud kan tillåta att det går långt, men det går aldrig för långt. För övrigt: vad spelar det för roll om man måste ge livet? Om inte Gud är med, då är det bättre att förgås i öknen än att ge sig ut på äventyr.

Mitt genom allt fanns det en inneboende övertygelse, en trons ande, som Herren bekände sig till, och så föll elden i lägret. När den elden hade fallit, då förvandlades helt plötsligt menigheten. Den knorriska menigheten, fylld av självmedömkan och klagan, greps av motsatsen; trots och övermod. Så förkunnade man; "nu skall vi dra åstad", och de mönstrade så menigheten. Då sade Mose: "Arken och jag blir kvar".

Otron pendlade mellan missmod och övermod. — Så drog man iväg. Men Mose sade: "*Varför viljen I så överträda Herrens befallning? Det kan ju icke lyckas väl. Herren är icke med bland eder; dragen därför icke ditupp, på det att I icke mån bliva slagna av edra fiender.*" 4 Mos. 14:41—42.

Förut hade det varit en sak mellan Gud och hans folk, nu var det en sak mellan dem och deras fiender. Det heter i vers 43—45: "*Ty amalekiterna och kananéerna skola där möta eder, och I skolen falla för svärd; I haven ju vänt eder bort ifrån Herren, och Herren skall därför icke vara med eder.*"

"Likväl drogo de i sitt övermod upp mot den övre bergsbygden; men Herrens förbundsark och Mose lämnade icke lägret. Då kommo amalekiterna och kananéerna, som bodde där i bergsbygden, ned och slogo dem och förskingrade dem och drevo dem ända till Horma."

forts. sid 16

— Med Guds hjälp slapp vi genom tullen i Irak med nio tusen traktater i bagageluckan, säger Margit Lindberg.

Evangelisation förbjuden!

Margit hade åkt till Libanon och arbetade på ett barnhem där då hon första gången hörde talas om OM. Då blev hon inspirerad till att börja sprida evangelii-delar och traktater. Hon berättade om hur det gick till första gången hon försökte sig på att sprida evangelier:

— Vi hade varit i Beirut och köpt en stor packe traktatskrifter. I bussen på väg hem, satt jag och undrade i mitt stilla sinne hur man skulle bära sig åt för att få ut dem bland människorna. Jag kunde inte språket, och hade aldrig delat ut en traktat förut. Jag höll en liten bunt på mitt knä. Bäst jag satt där, kom en man fram till mig och tog ett av häftena och började ivrigt studera det. Han tittade frågande på mig. Jag lät honom förstå att han kunde behålla det, och så tog jag fram ett arabiskt mynt som motsvarar en 25-örings värde. Jag hade hört att det är bäst ta litet betalt för traktaterna, för då blir de mer uppskattade och säkert lästa. Mannen betalade genast häftet, och tog sedan plötsligt alla jag hade och gick runt i bussen och

Margit Lindberg berättar om litteraturarbete i arabvärlden

sålde allihop innan jag visste ordet av. När jag stigit av bussen, plockade jag upp resten av traktatskrifterna från väskan. Då kom en annan som varit med på bussen fram och ryckte av mig dem. Så rusade han ut på gatan och hade snart sålt dem. Sedan kom han och lämnade pengarna till mig.

Miljoner traktater

När sexdagarskriget bröt ut 1967, var alla utlänningar tvungna att lämna Libanon. Väl hemma, kontaktade jag OM i tanke att få vara med på någon sommarkampanj. Den sommaren fick jag följa

med till Frankrike och vara med om att dela ut traktater — två truckar med två miljoner traktater! Så fick jag lära mig hur det går till. Jag förblev i OM:s tjänst, och åkte med ett team till Israel — inget team fick åka till arabvärlden det året.

Det är väldigt svårt att evangelisera bland judar. Särskilt bland fanatiska, ortodoxa judar. Men en jude som blir frälst är sedan verkligen frälst. Man brukar säga att omvändelsen tar två år för en jude. Under den tiden analyserar han hela bibeln. Och om han tar steget ut och säger ja till Jesus, så vet han vad han gör. Jag kom i kon-

Kvinnan i arabvärlden — beslöjad och avskild men öppen för evangelium. Hennes tro får bli en tro i hemlighet.

takt med en judisk flicka som sedan kom till tro på Jesus. Hon skrev till mig att hon blivit en kristen. "Ingen bra kristen än, men jag ska försöka bli bättre." Under sin värnplikts tid lämnade hon ut biblar i smyg till sina kamrater.

— **Mesta tiden har du i alla fall arbetat i arabvärlden?**

— Ja, jag har fått försöka glömma min tid i Israel, för om man nämner om Israel och att man varit där för en arab, så tror han att man är spion.

— **Där är väl stora olikheter mot svenska förhållanden?**

— Människorna är helt annor-

lunda; tänker så annorlunda. Det som är värdefullt för oss, kanske inte alls har något värde för dem. Familjeförhållandena är mycket annorlunda. Man och kvinna betraktas på annat sätt än här. I många fall helt bibliskt och riktigt. Gud har gjort familjen som institution med gudomlig mening — liksom församlingen och Kristus. Förhållandet mellan man och kvinna så att mannen är auktoriteten, husets huvud, är bibelns tanke. Islams sätt att göra kvinnan till en slav utan värde är ju felaktigt, men jag tycker att mycket av arabernas familjeliv är fint och riktigt. Araberna är väldigt glada över sina

barn. Det är inte besvärande och förfärligt att få några barn. Jag tror att Gud gläder sig när han ser att människorna är tacksamma och lyckliga över de barn de får. De är ju liv som Gud skapat och anförtrött åt dem.

Tro i hemlighet

När vi var ute och evangeliserade, märkte vi att männen blev generade av att bli tilltalade av oss kvinnor. De är inte vana att tala med kvinnor. Män talar med män och kvinnor med kvinnor där. Därför kom jag att mest verka bland kvinnor. Det hände när man kom in i en muhammedanfamilj att kvinnorna inte fick sitta i samma rum som männen. Därför är det väldigt nödvändigt att det finns kvinnor som vill gå ut med evangelium till arabländerna. Främmande män får ju inte samtala med kvinnorna. Jag tycker att kvinnorna där är mycket sämre lottade än männen. Männen kan gå ut på gatan och där komma inom hörhåll för evangelium, men kvinnorna är ofta liksom fängslade i sina hus och kommer aldrig i kontakt med yttrevärlden. Kvinnorna är också mera barnsliga och har inte så mycket motstånd mot evangelium. Deras religion är inte så väl genomtänkt. De kan lättare än männen komma till tro på Jesus. Men deras tro får bli en hemlighet, för det är en omöjlighet för en kvinna att fatta självständig ståndpunkt gentemot sin man och bli en kristen. Hon kan inte så splittra familjen och släkten.

Släkten i den muhammedanska världen är liksom ett helt socialt system. I de verkligt gammeldags muhammedanområdena är det oerhört svårt för den som vill bli en kristen. Han får lämna sin familj, sin klan, och på det sättet all den sociala trygghet han kan få. Man har ju inte samhällets trygghet som vi. Om någon blir gammal eller sjuk och inte har släkten som trygghet, så kanske han står på gatan — utan bostad och mat; ut-

forts. sid. 14

SÄRBEHANDLING GÄLLER INTE MARANATA

Varför slipper Jehovas Vittnen fängelse men inte maranatamedlemmar? frågade tidningarna efter ett fall i Sölvesborg, då en maranataevangelist i början av december åtalades för att ha begått grovt lydnadsbrott mot lagen om vapenfri tjänsteplikt.

Den åtalade maranataevangelisten, Yngve Stenfeldt, 24, hade tidigare fått tillstånd till vapenfri tjänst och även fullgjort sådan, men då han på nytt inkallades vägrade han kvit-

tera ut sin utrustning och uppgav att han blivit totalvägrare. Man hade därför endast att hemförlova honom.

Då ärendet nådde åklagaren kom denne att ställa sig frågande inför situationen, eftersom han se-

dan tidigare visste att Jehovas Vittnen brukade särbehandlas. Han kontaktade därför både justitiedepartementet och AMS, men fick besked om att särbehandling inte gällde Maranata. Han hade därför bara att åtala.

På domsagan i Sölvesborg tyckte man det var underligt att den ene religiöse slipper undan men inte den andre.

— Det är därför att man vägrar varje form av tjänstgöring som Jehovas Vittnen fått möjlighet att bli befriade, uppger man på försvarsdepartementet på Midnattsropets fråga. Det är alltså inte fråga om frikallelse utan befrielse enligt lag. Övriga vapenvägrare utgör inget problem, eftersom man här kan erbjuda andra alternativ.

För att samma förfarande, som nu tillämpas på Jehovas Vittnen skall kunna utvidgas till att gälla även Maranata, måste alltså en ändring av lagens tillämpning komma till stånd, och det är en fråga som bestäms av rikets högsta ledning.

Krigsvä med vä

□ Krigstjänstvägran har under alla tider varit något klart förbundet med väckelsekristendomen. Medan den etablerade kyrkan aldrig hyst några betänkligheter mot att bruka våld, i synnerhet inte mot sina meningsmotståndare, har varje ny väckelserörelse aktualiserat den kristnes ovillkorliga ställning till kriget.

I sin bok *Den troende och döpta församlingen genom två årtusenden* har C. G. Hjelm berört något de kristnas inställning till krigstjänsten i historiskt avseende. Redan från första stund kom de kristna att inta en avvisande hållning till militärväsendet. Vissa församlingsföreståndare utfärdade t. o. m. förbud för medlemmar att gå in i armén. I vissa fall inträffade också ren vägran.

Under kristendomens stora framgång i slutet på 200-talet blev många soldater och officerare kristna. Detta tog sig sådan omfattning, att kejsaren till slut såg sin ställning hotad, då de kristnas avvisande hållning till våldet undergrävde arméns stridsmoral. Kejsare såg till slut som sin enda utväg att med våld undertrycka kristendomen, vilket blev upptakten till martyrkyrkans största och grymmaste förföljelse.

Under 600-talet känner vi till de s. k. paulicianerna, som lärde kärlek till fiender och ansåg att kristendomen inte är förenlig med det våld staten utövar för att kunna upprätthålla sitt välde. I staden Kabossa i Mindre Asien uppstod vid denna tid en väckelse, vars rykte nådde ända till kejsarens öron. En truppavdelning skickades till staden för att vidta åtgärder. Befälhavande officer blev dock själv så

an klart förbunden elsekristendomen

gripen av vad han såg, att han övergick till de troende och blev så småningom en av de ledande bröderna.

□ □ □

På 1400-talet uppträdde en viss Peter inom den slaviska doprörelsen och vars klara ställningstagande mot staten och krigsfrågan inspirerade inte bara senare tiders döparerörelser utan även en sådan som Leo Tolstoj till att förkasta allt våld.

Döparna kom att bli krigstjänstvägrare. Sträng hållning intogs nämligen i församlingarna. Blandade äktenskap, edgång, militär-

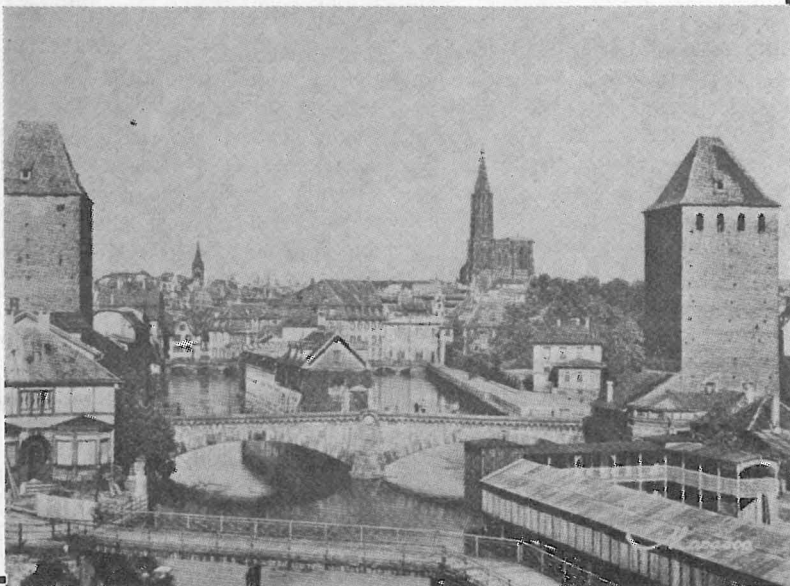
tjänst och annan statstjänst förbjöds. Under 30-åriga kriget blev döparnas ställning särskilt utsatt, då härarna tvångsrekryterades och vägran att fullgöra tjänst ledde till svåra straffpåföljder. Under denna krigstid, då protestanter och katoliker låg i strid med varandra, samlades döparna dock 1632 och avfattade en bekännelse, de vapenlösa kristnas bekännelse, som fick stor spridning.

□ □ □

I boken *Den tredje reformationen* skriver Karl Kilsmo om den evan-

forts. sid 17

- I dessa fängelsetorn satt flera av medlemmarna ur 1500-talets frikyrka i Mellaneuropa fängslade. De flesta av dess ledare dog unga, marterade till döds.

ÖM:s ungdom kritiserar Vapenfri- nämnden

■ De kristna vapenvägrarnas situation har uppmärksamats genom en rad uppseendeväckande utspel från kristet håll. Man har karaktäriserat situationen som ytterst allvarlig, eftersom man erfarit att allt fler kommer att drabbas av fängelsedomar p. g. a. avslagna ansökningar om vapenfri tjänst och detta trots klart redovisade religiösa skäl för djup samvetsnöd.

I en skrivelse till Vapenfrinämnden har Örebromissionens ungdom kritiserat nämnden för dess handläggning av ärendena. Vapenfrinämnden är den myndighet som avgör om den värnpliktige skall få vapenfri tjänst eller inte. Sker inte en förbättring, hotar ÖM:s ungdom, kommer vi att ta till åtgärder för att få rätt att följa Jesu Kristi kärlekslära också i denna fråga.

Att situationen är så motsägelsefull beror på att lagen här är tvekluten. Dels säger den att alla skall göra sin värnplikt, dels säger den att ingen får påtvingas något mot sin övertygelse.

Från Vapenfrinämnden säger man dock att kritiken är fullständigt ogrundad och felaktig. Vapenfri tjänst är ingen rättighet, men möjligheten måste ändå finnas. De

Forts. sid 17

■ Innan värnplikten och det totala kriget drabbade oss, var gränserna mellan militarismen och Guds rike ganska tydliga. Idag har gränserna suddats ut, och det är svårt att säga vilket som är vilket. Därför måste vårt avståndstagande och vår protest idag bli så mycket mer markerad.

Många har gått så långt som till att vägra all tjänst i samband med värnplikten. Man frågar sig då var logiken ligger i detta, eftersom man menar att inte ens en totalvägran innebär att alla konsekvenser är tagna. Det är dock här fråga om ur vilken synvinkel man ser saken. Skulle man börja undersöka logiken i både vapen- och vapenfri tjänst, skulle man snart

● Frågan om den kristnes ställning till värnplikten är en ständigt brännande fråga, som fordrar ett klart och tydligt svar. På MR har vi därför sett nödvändigheten av att åter beröra frågan. En radikal hållning här måste naturligtvis få en lika radikal motsvarighet på alla andra områden. Frågan gäller först och sist vilken inställning man har till sitt eget liv, familjen, hemmet och de materiella tingen. För att få ett slutgiltigt svar får vi göra som våra andliga fäder i väckelsehistorien, nämligen återvända till vår gemensamma källa, Guds ord, och söka vägledning.

Frågan gäller främst vår inställning till livet

komma till precis samma resultat: var finns logiken där egentligen?

Nej, det är nog bäst att från alla parter sida erkänna, att med logikens hjälp löser man inte problemet. Frågan gäller först och sist vilken inställning man har till totaliteten av tillvaron, till sitt eget liv, familjen, hemmet och de materiella tingen.

■ Kristen synvinkel

Utifrån kristen synvinkel är därvid förutsättningarna fullständigt entydiga. Världen är i den ondes våld, och dess enda strävan är att bygga upp en tillvaro utan Gud. Ur världen har dock Gud tagit ut den till sitt väsen diametralt mot-

sätta församlingen till att förkunnans hans rike och vittna om en slutlig uppgörelse. Guds rike är inte av denna världen, och därför måste också allting få sin värdering utifrån en helt annan utgångspunkt.

Det betyder dock inte att det här skulle bli fråga om någon slags samhällsfientlighet, därför att Gud har även stakat ut de gränser inom vilka samhället har att röra sig. Här är det endast fråga om, vilka *medel* man skall använda för att lösa mänskliga konflikter, av vilka vi definitivt inte tror på våldet. Det är ju den genom generationer tillämpade våldets princip och det människoförakt som

sammanhänger med det, som skapat våra dagars militära vanvett. Frågan blir då om man hit bör räkna inte bara det redan utövade våldet utan även våldet såsom institution, nämligen värnplikten.

Nu räknar många som så, att om man betraktar försvaret som en slags förlängd polisiär makt, skulle man kunna acceptera dess villkor. Polisen accepterar vi ju, och dess tjänster tar vi i anspråk. Frågan är dock om vi skall göra en så enkel sammankoppling. Kan man vara kristen och ens förbli vanlig polis, utan att det så småningom på något vis skär sig?

Historiskt sett gick de kristna så långt i sitt förhållande till stats-

makten, att man avvisade t. o. m. statlig tjänst. Vi skall även så småningom ta upp den frågan till behandling i dessa spalter, eftersom det är tydligt att frågan kommer att få stor betydelse ju mer staten sekulariseras och det kommer lagar som ovillkorligen måste ställa den kristne i en samvetskonflikt. Vi skall då ta upp särskilt de många kristna lärarnas och sjuksköterskornas utsatta ställning.

■ Den kristne i samhället

Den radikala inställningen i dessa frågor måste naturligtvis få en lika radikal motsvarighet, förutom det som gäller det rent personliga i bön, bibelstudium och själavinnande, även på andra områden som rör vår situation i samhället. Det gäller frågor som vårt förhållande till fackföreningsrörelsen och idrottsrörelsen. Ekumeniken har vi redan ingående studerat och vad den har för fruktansvärda konsekvenser för människorna i samhället, men vi måste även ta upp och redovisa vad som sker i samband med de statliga bidragen till samfunden. Vådorna av bedrägeriet med den "kristna" politiken skall vi även mer ingående behandla och visa på omöjligheten av en sådan kombination.

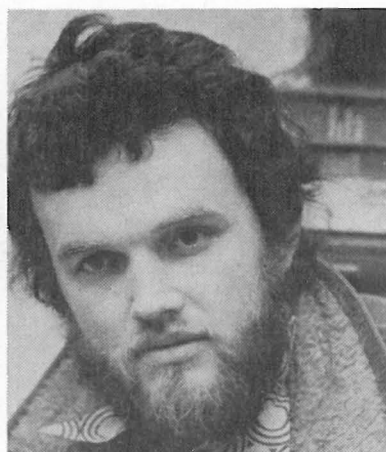
Slutligen måste vi nog även ta upp det moderna samhällets livsfientliga levnadsmönster, som fått så förödande konsekvenser för både det västerländska samhället och dess kristenhet. Den hälsovådliga västerländska synen på sällskapsliv, äktenskap och familjeliv måste klargöras och slås sönder, om vi någonsin skall komma in i Guds vilja.

Samma sak måste även ske med den dubbelbottnade västerländska samhällsmoralen, som kyrkorna praktiserar och försöker ge sken av att vara kristen. Vad detta orsakat i psykiskt lidande under generationer av mänskligt liv måste vi verkligen ta upp och ställa mot vad bibeln egentligen lär för att visa på, att det trots allt finns en lösning även här.

Gustaf Jillker

Gunno Anderzon

Hans Brynte

DE TOTALVÄGRAR

Det är allvarligt att totalvägra. Många bedömer totalvägran som en osolidarisk handling gentemot fosterlandet, och det är en handling som lagen bestraffar med fängelse.

För två av församlingens bröder har frågan blivit en samvetsfråga, när man upplevt att solidariteten först och främst måste gälla Kristus.

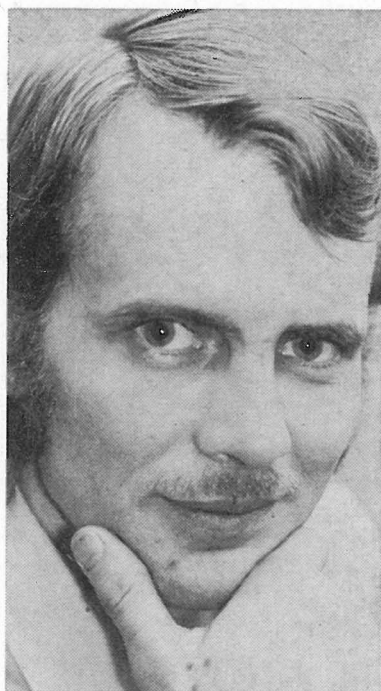
Det är inte fråga om någon samhällsfientlighet, understryker *Gunno Anderzon*, evangelist i Maranataförsamlingen i Stockholm och i dagarna färdig att börja avtjäna ett två månaders långt fängelsestraff för to-

talvägran. Han leder också just nu det arbete som skall hjälpa församlingen att utvidga arbetet bland människor i Stockholm.

Självklart upplever jag att min livsinsats måste stå i livets tjänst, säger *Hans Brynte*, också totalvägrare. Själv är jag mentalvårdare på Långbro sjukhus.

För Gunno och Hans och för alla andra i samma situation har det kommit att stå klart att Herren aldrig kallat till att argumentera med våldet som medel. Inställningen till värnplikten gäller först och sist kampen för tron.

Reportaget om värnplikten är sammanställt av Gustaf Jillker och L. O. Andersson. Tidigare artiklar i ämnet har varit publicerade i nr 2, 8 och nr 9 av Midnattsropet 1972.

Tänk om vi av hela vårt hjärta förstod och levde upp till detta. Själv har jag flera gånger fått bevis för vilken stor Gud och frälsare vi har.

Då Jesus gick här nere på jorden gjorde han tecken och under på många sätt. Han botade sjuka och

Vilken vän vi har i JESUS

frälste människor. Trots detta korsfästes han av människor som med egna ögon sett vad Jesus gjorde. Tänk om vi som i dag är Jesu Kristi lärjungar kunde se till att vi fick den kärlek till våra medmänniskor som Jesus hade till oss alla. Han bad för bödlarna i Getsemane och på korset. Rådsherrarna och krigsmännen hånade honom då han hängde på korset. En av rövarena som hängde vid hans sida hånade också Jesus. Men den andre tillrättavisade honom och sade: "Fruktar icke heller du Gud, du som är under samma dom?" Vida-

re sade han till Jesus: "Jesus, tänk på mig när du kommer till ditt rike!" Inte ens då Jesus måste ha lidit något oerhört, miste han sin kärlek till nästan. Han svarade: "Sannerligen, sannerligen säger jag dig; i dag skall du vara med mig i paradiset."

Med vårt intellekt kan vi aldrig förstå vad Jesus gjorde för hela mänskligheten när han led och dog på Golgata. Nej, vi måste öppna hjärtats dörr så Jesus kan fylla oss med den helige Ande!

Fridshälsningar

K. Roos

Evangelisation... forts. fr. sid 9

stött. Därför är det väldigt viktigt att mannen i ett hus blir frälst, för han styr ju hela familjen. Egentligen är det här som på apostlatiden, då man sade: "Tro på Herren Jesus, så bliver du med ditt hus frälst."

Vi kände så starkt att vi ville åka till Irak och sprida evangelium. Den ena prövningen efter den andra drabbade oss. Men vi förtröstade på Gud, och beslöt oss för att åka dit i alla fall. Det första undret vi upplevde var att vi alla fick visum. En av oss var nämligen engelska, och just då var det förbudet för engelsmän att resa genom Irak. Men vi lade in ansökan, och liksom en bekräftelse på att vi var på Guds väg fick också hon visum utan krångel. Sedan, när vi kom till tullen, hade vi niotusen

evangelier plus korrespondenskurser i bilen, men tullmännen tittade inte ens i packningen. Det var andra undret vi upplevde på resan. I Irak hjälpte Gud oss genom diverse problem. I en svår kris ställdes vi alla inför frågan om vi var villiga att gå i döden för evangelium. När vi svarat ja till denna kallelse, fortsatte vi frimodigt, fastän vi ständigt löpte risk att bli tagna och kastade i fängelse.

I en stad skulle vi stanna tio dagar och sälja böcker. Vi gick från dörr till dörr. Första huset två flickor kom in i, sade mannen: "Förstår ni inte att ni inte kan få sälja de här böckerna — ni kan komma i fängelse!" Det visade sig att han var borgmästare i staden. Han bad dem komma upp till hans kontor dagen därpå, så skulle han försöka ordna ett tillstånd åt dem. Det kunde ju vara en fälla, men flickorna tog en packe böcker med

sig och gick dit dagen därpå. På kontoret hade man delade meningar om flickornas bokförsäljning. Två av männen där ville absolut inte skriva på något tillstånd. Till slut övertalade borgmästaren männen där att köpa alla böcker flickorna hade med sig, för man tyckte så synd om dem. Något tillstånd blev inte skrivet, men borgmästaren sa att de fick vända sig till honom om det hände något. Då skrev vi själva ett litet papper om att vi varit på det kontoret, och hans namn, och sedan under mitt eget namn. Så hade vi det här papperet att visa upp. Folk brukar inte titta så noga på vad det står på såna här papper. Sedan fortsatte vi de tio dar vi bestämt. Sista kvällen blev vi tagna av polisen och körda ut ur stan. "Åk till Kuwait och dela ut era böcker i stället!" sa de.

Forts. nästa nr

● Den evangelisk-lutherska kyrkan med endast 17 medlemmar har tvingat den svenska regeringen till reträtt ifråga om barnens religionsundervisning efter en anmälan till Europarådet. På begäran av föräldrarna får nu barnen bli befriade för att genom föräldrarnas egen omsorg få religionsundervisning.

● Nu skall det bli en vetenskaplig undersökning också av människors religiösa upplevelser. Det är docent Bernt Gustafsson och rektor Gunnar Hillerdal som i samarbete med Religionssociologiska institutet skall göra undersökningen, men man betonar att man inte skall ifrågasätta om människor verkligen har hört eller sett Jesus.

● Löpsedelsriverskan i Hultsfred har slagit till igen. En kioskägare försökte förgäves stoppa kvinnan, fastän han rusade ut och ställde sig framför tavlan med porrlöpsedlar. Då kioskägaren skulle expediera en kund, rev kvinnan ner ett antal löpsedlar. Hon har tidigare dömts till dagsböter för sitt löpsedelsrivande.

● Regeringen har tillsatt en parlamentarisk kommission för att lösa de omedelbara problemen i samband med den ökade våldsbrottsligheten och undersöka verksamheten i de s. k. sexklubbarna. Man vänder sig bl. a. mot det kommersiella utnyttjandet av kvinnan, då man menar att risken för social missanpassning är stor. Det är bevisat att koppleri förekommer. Även den pornografiska reklamen kan ifrågasättas, menar regeringen. I vissa fall kan förbud övervägas.

● Angreppen på pressfriheten ökade i många delar av världen under 1972, attacker som mötte ett minskat motstånd, enligt det internationella pressinstitutet IPI. Det varnade vidare för att den verkliga faran för framtiden ligger i att ett växande antal regeringar, parlament och medborgare börjar acceptera att angrepp på opinionsbildningen är legitima och berättigade.

● Sovjet anses nu ha skärpt hållningen till oppositionen i landet. Till de oliktankande räknas också de kristna.

Sedan Nixons besök har allt blivit värre, säger den framstående kärnfysikern A. Sacharov. Myndigheterna verkar allt omedgörligare, eftersom de tror att de i och med avspänningen kan strunta i den västliga opinionen.

● Flera ledande kristna ledamöter i Uganda har avrättats och en rad tvångsåtgärder har införts mot de kristna. Enligt den amerikanska veckotidningen Newsweek står landets biskopar under övervakning. Missionärer har fått anmäla sig hos närmaste myndighet och till samtliga katolska soldater har en order utgått; avsåg tron eller begär avsked från armén.

● De nyligen hållna valen i Australien, Nya Zeeland och Japan visade alla på en klar framgång för de socialistiska partierna med sin demonstrativt kinavänliga politik. Australien och Nya Zeeland har aviserat sitt uttåg ur den amerikadominerade SEATO-pakten, som därmed håller på att upplösas.

Så håller Amerika på att förlora inflytande på ytterligare ett område.

● Vietnam har inte varit enande bara beträffande de politiska partierna. Försöken att åstadkomma en maktdemonstration för fred i Indokina har inte minst givit den ekumeniska rörelsen en våldsam knuff framåt. I demonstrationståget den 20 jan, då kväkaren Nixon installerades i sitt presidentämbete, kunde man här i Stockholm se representanter från flera samfund under gemytliga former göra gemensam sak med de politiska aktivistsgrupperna.

● I Östersund har man med förkrossad majoritet beslutat slå samman baptist- och missionsförsamlingarna till en ny unionsförsamling. Den nya församlingsbildningen skall vara ansluten till såväl Svenska baptistsamfundet som till Svenska missionsförbundet.

● City Pingstförsamling i Stockholm har för avsikt att i stor skala satsa på skolevangelisation för att få ut evangelium till den alltmer sekulariserade storstadsungdomen. För ändamålet har man anställt en särskild skolpastor. Man kommer att bjuda på flera program under morgonsamlingar och timmar till förfogande. Bl. a. kommer man att ge "en skön morgonkonsert i klassisk stil", presentera ett musikhistoriskt program som belyser den andliga sångens utveckling, visa några filmer om alkohol och narkotika samt ta upp frågor om socialt engagemang i hem- och utland, mobbing och vårt ansvar inför miljöförstöringen.

världen idag

□ INDONESIA

Indonesien är i dag i ett desperat behov bibelundervisning och även biblar, summerar OM-ledaren George Verwer efter ett besök på den indonesiska ön Timor — känt från boken *Som en mäktig vind*.

Verwers ögonvittnesskildring avviker definitivt från den senaste tidens skrivelser under rubriker som massmöten, massomvändelse, massväckelse osv.

— Min uppfattning är att den överdrivna publicitet, omgivits väckelsen framför allt i västvärlden, har varit ett av de största hindren för Guds ande att fortsätta ett verkligt arbete här, säger Verwer vidare. OM-ledaren påstår också att olika grupper och samfund på olika sätt utnyttjat väckelsen.

□ ETIOPIEN

16 pingstvännar sitter fortfarande fängslade i Etiopien sedan de brutit mot mötesförbudet i landet. Vid ett möte greps samtliga deltagare av regeringsrepresentanter och fängslades. Mötena har — i likhet med svenska maratonmöten — gått livligt till och haft stor framgång bland ungdomen, skriver Vår Kyrka.

Bakom förföljelserna ligger regeringen. När man i detta sammanhang talar om regeringen, måste man ha klart för sig att regeringen inte är det samma som Haile Selassie utan snarare det samma som ortodoxa etiopiska kyrkan, vars makt inte låter sig rubbas i sammanhang där dess ställning är hotad.

□ THAILAND

— Vi befinner oss i slutet av missionärsperioden och i början av världsmissionen, sade direktor Emilie Castro under Kyrkans Världsråds konferens i Bangkok. — Erkännandet av afrikansk kultur, upplevelsen av indisk andlighet och utmaningen till social revolution är utgångspunkten för världsmissionens nya tid.

Under konferensen arrangerades också en dialog mellan thailändska buddistmunkar och kristna.

Ökengenerationen

Forts fr. sid. 7

Om Herren icke är med, så vill jag icke dra åstad, sa Mose. Men om Herren är med har det ingen betydelse vem som reser sig upp, ty då tar Herren hand om fienderna och löser problemen. Då kommer han att uppenbara sin suveränitet och sin väldiga kraft. Tron grips inte av desperation, panik eller självmedömkan. Tron grips inte av övermod eller självtillräcklighet. Tron är förankrad i Gud själv. När man 40 år efteråt står vid samma punkt är det en ny menighet och det blir ny mönstring. Då kommer Herren igen. Så skrivs namn åter in. Vi ser hur stammarna reducerats. En hel generation är begravd i öknen. De ord de fick höra blev dem till intet gagn, eftersom det inte genom tron blev upptaget i deras hjärta. Ordet måste smältas, förkroppsligas, verkställas om landet skall intas.

Josua ledde dem genom floden Jordan, och därmed hade de äntligen lämnat öknen bakom sig. Nu låg landet framför och nu skulle de inta fotsbredd efter fotsbredd. Men skriften säger: "Icke ens Josua förde dem in i vilan..." Han förde dem in i landet, men icke in i vilan. Det var inte nog med att deras otro gjorde att de blev nedgjorda i öknen. Genom sin otro fördärvade de också landet.

Mose fick se menigheten nedgöras i öknen och själv kom han inte in. Josua gick bort från den menighet som han hade lett in i landet utan att han hade förmått föra dem in i vilan. Men Gud upp-

hörde icke. Efter den fruktansvärda scen som hade utspelats i kap. 14 kom Herren till Mose och sade: "Tala till Israels barn och säg till dem: Om I, när I kommen in i det land som jag vill giva eder, och där I skolen bo..." 4 Mos. 15:2.

Alldeles nyss hade Herren talat och sagt att ingen av dem skulle komma in i landet.

Men får icke Gud sin väg med oss, kommer Han förvisso icke att upphöra verka, för han skall ha ett folk. Frälsningshistorien går vidare. Det är sant att Mose icke kunde, det är sant att Josua icke kunde. Men Gud upphörde icke, han bestämmer fastmer en ny dag.

Vi är alla kallade in i sabbatsvila. Detta är inget vi skall åstadkomma i egen kraft. Gud har hela tiden sagt: "Jag skall strida för eder". Det står där fullbordat. Gud har bestämt en dag och det är idag. Det är vilan i ett fullbordat försoningsverk. Var sabbat är Jesus och den som har kommit in i honom har fått vila. Där är ingen panik eller oro. Den som har kommit in i vilan han vilar från sina egna gärningar. Herren för själv an striden och kommer att leda det till en underbar seger.

Den som gripits av otrons krafter; knorriskhet, kritik, elakhet, självtillräcklighet, egenrättfärdighet, lystnad eller något annat och upplever detta som en fruktansvärd börda, får en speciell kallelse att komma till nådens tron och begära hjälp i rätt tid. Ty vår ledare är också vår överstepräst och han kan befria oss från allt det som hindrar så vi kan uppleva vilan som en realitet.

FIRA PÅSK PÅ JOHANNELUND

tillsammans med en skara skolbarn från hela landet! Där är skolorsveckan hela påskveckan. Under helgen har vi stor familjefest tillsammans.

Se utförlig annons i nästa nummer!

Och redan nu prickar vi in

MALMKÖPINGSVECKAN

i våra almanackor: 21—29 juli.

Sommar — semester — bad — bibelstudium
— syskongemenskap — MARANATA-
KONFERENS!

ÖM:s ungdom .. Forts. fr. sid. 11

som har en kristen motivering gynnas, förklarar man.

Det är tydligt att många kristna ungdomar för att följa sin övertygelse nu tvingats totalvägra. Det ökade antalet ansökningar om vapenfri tjänst har minskat möjligheterna att få det, eftersom samtidigt antalet platser förblivit konstant.

Vid en tillfrågan för några år sedan sade försvarsministern att antalet vapenvägrare inte kunde bli hur stort som helst. Han ville dock inte precisera till hur många. Man väntar emellertid att antalet vägrare successivt skall minska när vågen gått över.

Krigsvägran ...

Forts. fr. sid. 11

geliska frikyrkans inställning i Mellaneuropa. Dess hållning var klart formulerad. Man tog helt avstånd från våldet, även det som gick ut på självförsvar. Konsekvenserna av sina trossatser fick man även på ett grymt och påtagligt sätt känna på, varvid deras övertygelse sattes på de hårdaste prov. De flesta av deras ledare dog unga, beroende på att de marterades ihjäl, förföljda av både lutheraner och zwinglianer. Det fanns församlingar som t. o. m. fullständigt utrotades.

Frågan om en kristen kan inneha ett statligt ämbete var en annan

Förra året inkom något över 2000 ansökningar om vapenfri tjänst, av vilka hälften var religiösa. Av de religiösa var majoriteten pingstvännar, 400 st, därnäst kom ungdomar ur Svenska Kyrkan.

Hur många som totalvägrade var det svårt att få någon siffra om. Myndigheterna är förtegnas; många får uppskov eller frikallas, i en del fall p. g. a. mental insufficiens. Det händer även att en del helt enkelt glöms bort av myndigheterna och aldrig inkallas.

Straffet för totalvägran är första gången en månads fängelse, andra gången två månader. Ingen har dock dömts till mer än tre månaders fängelse.

av de frågor som ledde till att man såg sig nödsakade att gå sin egen väg. Det är inte lämpligt för en kristen att vara magistratsperson, sade man bl. a., därför att överheten måste följa de världsliga lagarna, medan en kristen endast kan handla efter Kristi sinnelag. Man vägrade även begå ed och höll fast vid detta under de svåraste förföljelser.

Många exempel på krigstjänstvägran har sedan dess förekommit. De visar alla på att de väckelsekristnas inställning till staten varit ständigt avvisande. Trots överhetens fullständiga oförståelse har de dock envist hållit fast vid sin övertygelse, därför att man sett denna väg som sitt enda egentliga alternativ.

ISRAEL RESAN

Egentligen skulle vi göra en resa i Israel denna vår. Redaktionen tog initiativet, och den av våra trogna medarbetare bland kommissionärerna som sålde mest under 1972 skulle som uppmuntran för sitt arbete få följa med.

På grund av vårt växande församlingsarbete här i Stockholm ser vi oss nödsakade att skjuta fram resan över sommaren. De baracker som presenterats för Midnattsropets läsare är genom myndigheternas tungrodda byråkrati försenade, och torde inte stå på plats förrän i mars. Dessutom har ett stort projekt på innerstads-evangelisation öppnat sig för oss. Arbetet hopar sig, ansvaret växer. Gunno Andersson som står för uppläggningsdelen av resan ska i dagarna till råga på allt åka in i fängelse två månader för vapenvägran.

Resan till Israel får vi sikta in på första veckorna i oktober i stället. Vill du följa med så kan du kontakta oss för vidare information. Vi tror att det blir en berikande resa, en upplevelse man aldrig glömmet. Besöka det land som är Guds klocka i världen.

MRL 2108

JESUSFOLKETS HALLELUJAKÖR:

Väckelsen är här/ Det som håller
liv i mig/ Glory, glory, glory/ Åra,
åra, åra/ Jesusfolkets hallelujakör/
Till harpors spel/ Det skall bli ett
härligt möte uti skyn/ Trist i verden
det er i vår tid/ Halleluja-land/
Min kung och jag/ Elden brinner/
När de frälsta tåga in/
Barnen sjunger:
Varje dag/ Jesus har en bok i him-
len/ Med Jesus i familjen/ Mara-
natabarnen/ Gud som haver barnen
kär

Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 108

MRL 2106

**CHRISTINA SONESSON, IRENE
OCH RUT-MARI DAHLBERG:**

Om du förstod/ Vi går hand i
hand/ Kristallhavet/ O, härliga dag/
Vägen, sanningen och livet/ Övär-
digi/ Jesus är vägen/ Maria Magda-
lena/ Gudasonen/ Försent, försent
Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 106

MRL 2105

**TOLV ÖMTYCKTA ANDLIGA
SÅNGER:**

Å hvilken dag det blir/ Jag lever i
dag/ Sådän är Han än i dag/ Vi
reser hem/ Vem är Jesus/ O,
Golgota den platsen är/ I Egyptens
mörker/ Jeg er fri, lykkelig/ Ske
Din vilja med mitt liv/ Ingen är så
full av nåd/ Jag vet att Jesus
lever/ All min synd Jesus tog/
Pris kr 22:50 (med moms)

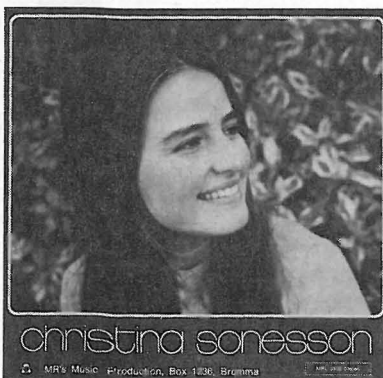
Kassettband KB 103

MRL 2102

CHRISTINA SONESSON:

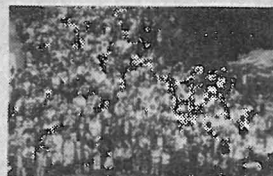
Pilgrimmens längtan/ Men om Du
kom just nu/ Om jag ägde allt/ O
rena mitt hjärta/ Se det väller fram
en flod/ En gång jag levde utan
frid/ Kommen till mig/ I glans och
i åra/ När morgonen kommer/ Jag
kan aldrig aldrig glömma/ Mannen
Jesus/ Ej jag räds/
Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 102

LIVE-LP à 13:50

**Åter till
BIBELN**

Maranataföreläsningens sammanträffande i Malmköping

agpris

MR's

Malmköpingsveckan 1969

MRL 2104 mono

**JESUS
är uppstånden**

Maranatakonferens med

**SÄNG O NISSA
WENESBÖRD**

Pingstkongressen 1966

MRL 2103 mono

Maranatomöte i radio

MRL 2101 mono

(Ovanstående skivor finns även på kassettband)

**MR's
musikproduktion**

161 12 Bromma, Tel. 08/80 29 35

Låt världen se Kristus!

Det kommer en hel del brev från läsekretsen. Uppmuntrande, förmanande, tacksamma, kritiska. Vi är tacksamma för alla brev och det intresse våra läsare visar.

Vid jultiden kom ett långt, handskrivet brev från en broder i Finspång. Det var ett uppbyggligt brev, och MR:s läsare ska få ta del av innehållet:

Det har stått klart för mig en tid att i himlen skall vi inte sitta stilla och bara prata och titta och njuta. Vi skall tjäna Gud! (Upp. 22:3, 4.) Men på ett *fullkomligt*

vis, utan fysiska begränsningar. Utan att stappla och falla; utan att lockas och bedras att göra en massa ovidkommande ting, eller sådant som kan leda till synd.

Nej, då är satan och alla de som hör honom till i den eviga elden.

Vad Lammets bröllop innebär av fest och glädje, är ju inte så noggrant återgivet, men Höga Visan låter oss förstå att det blir en *sann* kärleksfest, där Jesus blir vår underbara brudgum. En kärlek på himmelskt vis, och inte på jordiskt.

— — —
Låt oss kära vänner, genom våra gärningar bevisa trons kraft här i världen. Sedan är det vår omvärlds plikt och förmån att personligen ta

ställning, lika som vi själva har fått göra, när vi lämnade oss åt Gud.

ÄVEN SEDAN på frälsningsvägen gäller det ju att genom tro och handling ta ställning för eller emot. Det är ett dåligt vittnesbörd att ena stunden säga sig tro på hela bibeln, men andra stunden vägra att praktisera Ordet i sitt eget liv. Jag vill låta Jesus Kristus bli allt för mig, så att världen ser Honom — den Uppståndne — i mitt liv. Inte genom min egen duktighet, utan därför att mina medmänniskor upplever Hans kärlek och kraft som verkar i och genom mig.

När ett kärll fylles från botten upp till randen, så att det flödar över, då både syns och känns det för dem som vistas i dess närhet, så nära att de rör vid det. Och helst smakar på det. Är då kärlet fyllt av Guds Helige Ande, och Herren Jesus själv, så kommer de att få smaka att Herren är god. Och att det inte heller kommer något surt efteråt som av denna världens drycker. Nej, halleluja, är det något som skiljer det gudomliga från det världsliga, så är det just detta att världens fröjd när den är *som bäst* ändå har sitt slut; medan vi, såsom Guds husfolk endast har börjat på den him-

melska lovsångstenen till Lammets ära här på jorden.

Ja, kära vänner, det svindlar när man tänker på allt som skall komma. Det är väl att Gud har lagt *allt* på trons plan, och inte vädjat till förnuftet.

Men nu gäller det — Gud vare tack — att av hjärtat tro, praktisera och uppleva. Vi må aldrig sätta frågetecken i vår bibel. Det vi inte genast får klart för oss, må vi ställa åt sidan till dess att den Helige Ande gör det levande för oss, så att vi kan, genom tron, omvandla ordet i praktisk handling.

Vi må läsa *allt* som står i bibeln! Och *vill* vi tro, så kommer Gud mer och mer att föröka vår tro om vi uthålligt beder om detta samtidigt som vi rätt förvaltar den tro vi redan har. Och ger vår tro den rätta näringen: Guds eget Ord först och främst! I andra hand sedan god och andlig litteratur. Inga tvetydiga s. k. "kristna" romaner, som i bästa fall kan röra upp våra känslor en viss tid för Guds verk, men i längden ebbar ut och försvinner när Satan tar till "hårdhandskarna". Och det kommer han nog att göra mer och mer. Vi ska akta oss för någon "egen" säkerhet i det fallet. Endast i Herrens gemenskap förmår vi något. Men då förmår vi allt!

JESUS KRISTUS ÄR VERKLIGEN DENSAMME!

Många kära, broderliga fridshälsningar från er broder i Finspång.

Bäste prenumerant!

I samband med omläggningar under jul- och nyårshelgen blev MR nr 2 kraftigt försenad, något som vi naturligtvis kommer att kompensera dig för. Vi återkommer! Hälsningar!

Red

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

